

YAPMADIĞINI SÖYLEMEMEK

Çocuğun birisi bal yiyince vücudunda yaralar çıkıyormuş, ama bir türlü bal yemeyi de bırakamıyormuş. Ailesi, çocuklarının bal tutkusunu önleyebilmek için hekimlere gitmişler, tedbirler uygulamışlar, ama nafile!

Sonunda, tavsiye üzerine, **İmam-ı Âzam Ebu Hanife** Hazretlerine gitmişler. İmam Ebu Hanife, sorunu dinledikten sonra çocuğun ana ve babasına; "Kırk gün sonra gelin" demiş. Anne ve baba buna bir anlam veremese de çaresizlik içinde mecburen geri dönmüşler.

Kırk gün geçtikten sonra tekrar Ebu Hanife Hazretlerinin huzuruna varmışlar. İmam-ı Âzam, çocukla kısa bir görüşme yaptıktan sonra ona; "Bundan sonra bal yeme evlâdım!" demiş. Sonra da çocuğun ailesine dönüp; "Tamam, gidebilirsiniz." demiş. Anne-baba şaşkınlık içinde; "Bu mudur yani?" dermişçesine birbirine bakmışlar. Öyle ya, kırk gün bekleyip de sonunda sadece bir cümle duymak, anlaşılır bir durum değilmiş. Fakat karşılarındaki zat da devrin en büyük alimi... Sıradan birisi değil ki... Onun dediği gibi yapmışlar ve evlerine dönmüşler.

Sonraki günlerde bakmışlar ki çocukları artık bal istemiyor! Merak etmişler bunun sebebini. İmam-ı Âzam'a tekrardan rahatsız etmişler ve ona; "Efendim, ona bir cümle söylediniz. Nasıl onu baldan vazgeçirebildiniz? Nedir bunun hikmeti?" diye sormuşlar.

Gülümseyerek şöyle cevap vermiş İmam-ı Azam Ebu Hanife: "Kırk gün önce, ben de bal yiyordum. Bal yiyen birinin, başkasına 'bal yeme' demesi etkili olmazdı. Sizin ilk gelişinizde bal yemeyi kestim, önce nefsimde denedim bunu. Kendim bunu bırakmanın mümkün olduğunu görünce sözüm de ona tesir etti."